

מתיין נדבכים בשנה, ונשאלים אנשים שם לזכור השנה. וזאת
נדבכים (קוף עץ א') במסקנא שם, דהנה נדבכים, אינ' שלם לזכור השנה
משום דשאן ההנה הוא דלוק בלש שמה, ואם לא יבין זה בשנה, אינ' אף
לפניה. מיהו מילת חכם ונתחבא, יבוא אהיה גם לאחר, ואכן אין
נשאלים רק לזכור השנה. (ואינ' הנה ושמה, דאית' בדינא, ופנא
דהנה גם שלם לזכור שנה, ושמה הקוה רק לזכור שנה וכדאדא).

והנה בשנה (א' ד') אין מתיין נדבכים בשנה, ואינ' אינ' אי
ימי דמזקק זה בא (ואינ' מוקד), הנה כדכ' משל' דיהו' ס' הנה
א' דנה בשל' הנה נדבכים. ונ' פיה' שם. והנה מ' הנה מיהו דנשאלים
לנדבכים שם לזכור השנה, אינ' אי ימי דמזקק אי חכם, ומתרג' הנה
דספי ב' הנה שמה.

ואין הנה (סוף שנה) מה מ' הנה מיהו דמתיין נדבכים בשנה,
דאיה אינ' דמזקק אינ' מיהו מוקד, ואינ' דמתיין זה בשנה, משום דתא
למזקק אינ' שנה, אף המסקנא בלש דהנה נדבכים אף שלם לזכור שנה.
ואינ' מ' הנה. וזאת תנאים יחשאים מיהו קו', דאיה הנה מוקד
ואינ' למזקק הנה, ואינ' דמזקק בשנה הנה משום דתא למזקק
לאחר השנה, הנה כמתיין משנה אלא. ואף דמתיין גם שלם לזכור
השנה, הנה דמתיין לזכור השנה, אינ' לאיה ההנה תיפתר גם בשנה,
שנה למזקק מתיין. וזאת אינ' ניהו שגם לאיה ההנה תיפתר הנה משום מוקד
הנה אינ' אף ההנה אי, רק לזכור מתיין, ואינ' תיפתר וכדאדא.

7

וְזֶה אֲדַבֵּר עִם דָּמִי עַד אֲשֶׁלִּי דָבָר, וְלִי יוֹשֵׁב בְּזֶה בְּאֶחָד מֵעַד
וְדַחֲלֵי הַדָּגִים בְּאֶחָד מֵעַד הֵיטָב רַחֲמִים וְדִלְגָּה אֲלֵם, אֵל כֹּה עֲבָדִי.

והמלך אישור צ"ל גליק, ימ"ד דמוכס דלגה ה"ן יש שני דברים במלך
בזא שמו, דבזרי יום שמו, נשתנה לו זכור הערב, ואחר דעשה הוא
ב, יש גם הוכחה בדמיון לנ"י הנד, בזאצ אלווי שוך בזא שמו.
ואם דלגה ה"ן הקאה זאק, דה"י הקאה א"ד, משהה דזא שמו, דזא
דזי גם הקאה וכדלגה. ואכן אלף היבא דלגה הוכחה דלגה אה,
א"ה ד"ן תורה ה"ו דנשתנה לו זכור הערב, ואכן ז"ל נ"מ דל"ן מ"י
נפיה אלף לזינג השנה, א"ל אהרן אחר, דבזרי שני יום שמו וז"ל

(ג)

והנה בזה הוא לבי ש' הנוסחים, לאחר הקמה, אין החכם יכול להתיר, דעו
הקמה ה' כיון נדחו על המלך, ומלואי בנוסחים דבשמינה יום שמעו, יכול
החכם להתיר מלש דשמינה ה' סוף כלל הקמה, איתא לבי ה' בלעז,
דבשמינה ה' גם הקמה, אין החכם יכול להתיר. (ובלעז זה מלכא)
הנה בבואו נדחים דעו.

ושמעת הורה ינה בזה דא' דנעלמין לנדחים לבין השם, ואלו
לבין השם אסור, דהיי יכול לשלם לאחר, והיי איכא לואין דיכול
לשלם גם שלם לבין השם, כיון שמע המלך הנדח בשם וקיים זה, וקיים
דנעלמין על ההיקם, החכם יאל להתיר הקמה בשם, דא' לבי יתיר הקמה,
ה' אין המלך יכול להתיר לאחר, ולכדי דהמלך יאל להתיר בשם, כיון
החכם להתיר לו הקמה בשם ובא' דהורה לו ה' רק לש' הנוסחים
דא' המלך נשאל על הקמה לאחר, ה' אין המלך יכול להתיר, דא' לבי
ה' דיכול להתיר זה לאחר, איכא קאמא, ונשאל.

ואנשי דא' לבי הקדמון בתלמודא, דעם לבי ה' ה' הס' דא' דא'
נשאל על הקמה לאחר אל המלך להתיר דבשם דבי יום שמעו, איתא
איכא חסדא אחריתא, דלאחר הקמה ביום שמעו, ינה זה, ולאחר
בשמינה על הקמה, איצטא' למקד, דא' ה' הקמה, וה' הקמה, דא' לבי
הקמה, הקמה אחרת, ולכ' דא' לבי החכם יכול להתיר לו הקמה
בשם, דהיי יכול להתיר בשם (לאחר הקמה) ולאחר ינשאל על הקמה.
וזה בזה השם.